

at bilægge de Stridigheder, som ere til Stede, og for i det hele at faa Udviklingen bragt ind i et saa godt og fast Spor som muligt. Viser det sig saa — hvad jeg er tilbøjelig til at tro, det vil —, at den Spredning af Administrationen, den Decentralisation, vi have paa Grønland, er umulig i Længden, vil han med den Erfaring, han har høstet, kunne give Indberetning til Ministeriet og være Ministeriets Vejleder i alle de i den Anledning opstaaede Spørgsmaal. Det er ganske naturligt, at saa længe Kommissarius opholder sig paa Grønland, maa han betragtes som de to Ministres befuldmægtigede, og han maa kunne optræde med Myndighed paa disse to Ministres Vegne og under Ansvar overfor dem. Naar han er her nede, er det de to Ministre, der fastsætte Grænserne for hans Myndighed, og det har man tænkt sig skulde være i Overensstemmelse med de Regler, der gælde for Generaldirektørens Virksomhed.

Jeg mener, vi skyldte Grønland, denne fjernliggende Del af vort Lands Omraade, at gøre et saadant Skridt, som her er paa-tænkt, for at gøre vort til, at Grønland ikke kommer dybere ind i det Vildrede og den Forvirring, der allerede i alt for høj Grad er til Stede, og som har udviklet sig under de tidligere og nuværende Tilstande deroppe. Derfor anbefaler jeg varmt det foreliggende Forslag til velvillig Modtagelse og til at nyde hurtig Fremme i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal knytte nogle faa Bemærkninger til, hvad der nu er sagt af den højterede Konseilspræsident, foranlediget ved de Udtalelser, der af ærede Medlemmer ere fremsatte vedrørende det Forslag, der er til Behandling. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning), gik han ud fra, at Forslagets Vedtagelse betød en Udskydelse af forskellige paatænkte og i Loven om Styrelsen af Kolonierne i Grønland krævede Foranstaltninger. Det er i hvert Fald kun i meget ringe Grad rigtigt. Der er i Loven om Styrelsen af Kolonierne i Grønland bl. a. fastsat, at 5 Aar efter, at der er udnævnt en Handelschef, skal denne Handelschef forelægge for Ministeren en Plan for den endelige Ordning af Handelen saavel her i Landet som i Grønland. Der er her specielt tænkt paa saadanne Forhold som det, om man skal bibeholde hele den store Virksomhed ude paa grønlandsk Handels Plads,

eller om en stor Del af de Virksomheder, som foregaa derude, paa Grund af Manipulationerne med Skind og Tran maa-ske bedre kunde udføres i Grønland selv, eller om der maa-ske kunde findes en anden Plads, som ikke var saa kostbar, men dog lige saa godt beliggende. Om den Side af Sagen skulde Handelschefen senest 5 Aar efter, at han er tiltraadt, forelægge Ministeren Forslag, og i Forbindelse dermed skulde han forelægge Forslag til Besejling af Grønland, da Besejlingen jo i ikke ringe Grad influerer paa selve den grønlandske Handel. Men det turde være en Selvfølge, at for saa vidt man maatte billige det, der er Lovforslagets Hensigt, at faa en Mand sendt til Grønland, der, efter at have sat sig ind i Forholdene deroppe og ligeledes noget ind i Forholdene hernede, skulde kunne forelægge for Rigsdag og Regering Forslag om en anden og forhaabentlig bedre Ordning, vilde det være ret meningsløst, om man henimod Slutningen af den Tid, da Kommissarius skulde være færdig med sit Arbejde, gik i Gang med at fastsætte en ny Ordning paa Grundlag af en af Handelschefen udarbejdet Plan. Det synes mig at være en Selvfølge, at man maa forlænge denne Frist af 5 Aar, indtil de Forslag, Kommissarius maatte finde Anledning til at stille, ere fremkomne, saa at de kunde blive drøftede sammen med det af Handelschefen og Direktøren for Administrationen foreslaaede. Jeg forstaaar derfor ikke rigtigt, at det ærede Medlem i saa Henseende kan finde, at Forslaget er saglig uforvarligt.

Der er endvidere i Loven om Styrelsen af Kolonierne i Grønland § 23 bestemt, at ganske vist skulle saavel Handelen her i Landet som Handelen i Grønland samt Besejlingen henlægges under Handelschefen, men man fastsatte den Gang, at for de første 3 Aars Vedkommende efter Lovens Ikrafttræden skulde Handelen i Grønland og Besejlingen forblive under Administrationen. Det var, saa vidt jeg har forstaaet det, navnlig ud fra den Betragtning, at medens man forhaabentlig let kunde finde en Mand, der var i Stand til at foretage Indkøb af de Varer, der skulde sendes op til Grønland, og sælge de Varer, der kom hjem fra Grønland, var det vanskeligere at finde en Mand, der sammen med sin merkantile Indsigt var i Besiddelse af det Kendskab til Forholdene i Grønland, som var nødvendigt dels for at kunne lægge Besejlingsplanen, dels ogsaa for at kunne være medbestemmende med Hensyn til Ind-